

9 D'OCTUBRE I ESTATUT

No seria llògic que en este bolletí, corresponent al més d'Octubre en que es celebra el dia Nacional Valencià, deixàrem passar l'ocasió per a fer un chicotet comentari sobre lo que deuria significar esta celebració, així com també sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia, aprovat fa poc per les Corts Valencianes.

La festivitat del nou d' Octubre no deuria quedar-se tan sols en els tòpics de sempre, com "que es varem incorporar al món occidental", "que es la gran festa del poble valencià", i atres per l'estil. Caldria que ferem més pàtria valenciana reivindicant lo que nos furtaren i que era nostre.

Reivindicar la recuperació del Dret Foral Valencià, que va regir en el nostre territori fins la seua abolicció per Felip V i que arreplegava les costums i formes de convivència entre els valencians. Naturalment que s'haurien de recopilar posant-les al dia per a adaptar-les a la realitat actual.

Per eixa falta de reivindicació que tenim els valencians s'ha desaprofitat l'ocasió de fer un

Estatut de primera.

Perque encara que s'ha evolucionat en algun punt com en el reconeiximent de Nacionalitat Històrica o en la dissolució anticipada de les Corts, s'ha perdut l'oportunitat d'estructurar l'organització territorial valenciana a través de les Comarques i no per Províncies, que es una imposició forànea que sols crea problemes entre els valencians; s'ha perdut l'oportunitat de cotemplar el deure de coneixer la llengua valenciana i el dret d'usar-la; així com també s'ha perdut l'oportunitat de que al voltant de 200.000 valencians, per la barrera del 5% autonòmic, no tinguen veu en les Corts.

Totes estes qüestions poden pareixer banals, pero demostren que l'Estatut s'ha reformat baix un concepte centraliste i apresurat, ya que volien ser els primers en

l'Estat Espanyol en fer la reforma de l'Estatut i que esta servira de model per als demés, pero molt nos temem que, a la vista de reforma d'uns atres, el nostre Estatut pugua quedar-se obsolet i en lloc de ser una nacionalitat de primera sigam estant en la cua.

Racó de Jocs

JOC DE PIC I PALA

Huí parlarem d'un joc que els majors de 50 anys recordem com el joc de Pic i Pala i que en atres llocs de la Comunitat és conegut com Pique i Escamilla

Per a escomençar a jugar precisem de dos elements concrets. Un cilíndric, curtet i ab els extrems acabats en punta, al que ací li diguem Pic i en atres llocs Pique o Bòlit. L'atre és un pal llarc conegut com a Bastó o be una fusta plana i ampla ab un rebaix per a poder agafar-la en comoditat i en este cas rep el nom de Pala.

Encara que existixen variants en este joc, lo que si que és igual per a tots és l'inici. Consistix este en colpejar ab el bastó o la pala al pic de forma que s'alce de terra i una vegada en l'aire se li torna a colpejar, En la variant més coneguda es tracta de llançar el pic lo més llunt possible en un número pactat de tirades. Una atra variant consistix en marcar una distància i vore qui arriba ad ella en menys tirades, sense passar-se. També hi ha una atra variant, que es jugava per equips en Burjassot, que consistia en que un jugador d'un equip llança el pic i un jugador de l'equip contrari tracta d'agafar-lo en l'aire. Si ho conseguix guanya la tirada i si no és així encara té una atra oportunitat, ya que encara que el pic arribara a terra pot agafar-lo i tractar de "matar" a la pala que el jugador llançador haurà deixat en terra.

En la tasca de recuperació dels jocs tradicionals que du a cap la Federació de Jocs i Deports Tradicionals de la Comunitat Valenciana i donades les variants que hi ha en este joc, per a les competicions oficials ha homologat la primera de les variants anomenades, acceptant els noms de Pic i Pala i Escamilla.

Per a competicions oficials s'emplea un pic d'una llargària màxima de 15 cm. i una grossària màxima de 4 cm., fet de fusta

Per a colpejar el pic emplearem una pala d'una llargària entre 50 i 75 cm., sense grossor determinat i recomanant siga d'olivera o taronger. Dins d'estes característiques cada jugador, si vol, pot personalisar-se-la..

La tirada es considera vàlida quan al pegar-li ab la pala, el pic s'alça de terra, encara que una volta en l'aire no es conseguisca colpejar-lo.

En una partida oficial el joc consta de tres sèries de tres tirades cadascuna. Al final de cada sèrie es puntua donant-li al guanyador un punt més que jugadors participants, al segon un punt menys, al tercer dos i així fins l'últim. La suma de les puntuacions de les tres sèries decidiran qui és el guanyador de la partida.

Si al llarc del joc un pic cau fora del terreny de joc, el jugador pot optar per jugar des d'on ha caigut, sense variar la posició, o bé tornar-lo al terreny de joc en línia recta, perdent en este cas una tirada

PREMIS DE MICRO-RELATS

Texte íntegre dels micro-relats premiats en el sopar de Narrativa

PRIMER PREMI

Autor: *Vicent Fita i Peset*

Quan erem chicotets i anàvem a treballar a l'horta, els yayos nos dien: ¡chiquets, no agarreu eixos melons!, ¿no veu que son de mata morta?. ¡Güell, che! ¿acó qué vol dir?. ¡Si estan grans i bonics! Si pero no tenen dolçor ni valen res, ¿no veu que la mata està morta i no els ha acabat de criar? Che, tenien raó els yayos, no valien res. Passava el temps i vem que la susdita parauleta s'aplicava a tot lo que pareixia fluixera i coses aixina, com per eixemple " a fulanet l'ha deixat la novia.. ¡Che! ¿Que no sabeu que és de mata morta?. O estaves collint creïlles tot el dia i el tio Nelo feia: ¡vinga chiquets, que esteu fets de mata morta!. Per aquell temps, en part de la península ibèrica, havia una música que se nutria de les notes de la música valenciana. Alçaven la ma dreta cara a València... Chinta tachinta. Pero passà el temps i canvià de director i agarraren la batuta en la ma esquerra i lo mateix..Chinta,chinta, tachinta, necessitaven nutrir-se de les notes valencianes. En canvi la nostra música és una música viva, forta i solidaria. La nostra música sona així: tatachant tatachan tata chanta. Per aixó yo pense a l'estil de l'hota i en este dia extraordinari puc dir-ho en la veu ben alta. ¡Que algunes músiques espanyoles crec que son de mata morta!

SEGON PREMI

Autor: *Joan Romero i Moya*

Li preguntaven i sempre contestava en una espècie de grunyit, no perque vullguera fer-ho aixina, sino perque possiblement no havia parlat en sa vida. Es tractava d'un singular personage del barri del Carme que al caminar no avançava com qualsevol mortal, sino més be donant un gir sobre si mateix portant el braç estés i la mà oberta i en una habilitat fora de lo comú sempre topetava, la seua mà, en la part carnosa del ser humà que naix on s'acaba l'espina i es troba l'escomençament de les cuixes, pero ¡oh casualitat! el contacte sempre es produïa en les dònes, que dragades en la compra del menjar no estaven pendents d'este carcanol. ¡Recordons! Huí ya mas palpat dos vegades...¡Hu hu huuu! Responia ell. ¡Sí, sí!, molt d'hu ¿pero quantes ne portes huí?. No pot extranyar que de mal nom li ficaren el "palpacul"

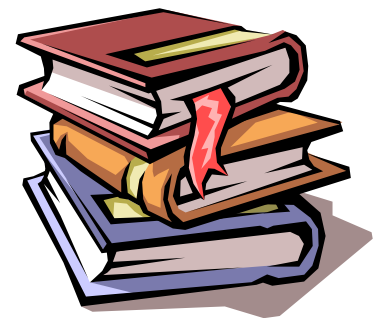
Pero un bon dia, si hàbil va ser per a posar la mà, més ràpid va ser un marit fart, per a pegar-li una garrotà. La veritat és que mai més se'l va tornar a vore pel mercat de Mossen Sorell i diuen les males llengües que ara es troba per Monteolivet... pero tots coincidixen que porta la mà tancà.

TERCER PREMI

Autora: *Llúcia González i Safont*

Sobre la còmoda descansava un rellonge estropejat. Aquell rellonge havia contemplat moltes escenes d'una mateixa vida taciturna i compacta, desfeta entre tanta rutina descomposta. Els seus ulls acaronaren les manilles en paciència, recordant cada instant que havia passat al seu costat. Sobre el buit del saló perpetu es sentia el seu glatir inalterable que marcava el viure d'una vida que s'apagava en el llit contigu. Agarrà en fluixetat el motor del seu temps i en un dit va circumvalar l'esfera freda. Les seues màns tremolaren indecises baix el dolor de la malaltia que mermava, i va rememorar per uns segons la història eterna, el conte d'un regal despreocupat que li oferí el seu únic i verdader amor, i sobre el que tantes nits en vela havia reviscolat el desig de tindre-lo al costat. Ell s'en anà de la seua rutina. Ara li tocava ad ella

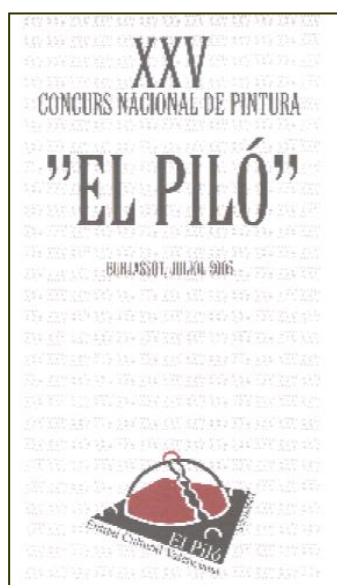
EQUIP DE JOCS TRADICIONALS

Moltes han segut les activitats desenvolupades per l'equip de Jocs Tradicionals El Piló al llarg d'estos últims mesos, i entre elles cal destacar la participació en el començament del circuit autonòmic de *Bola a Braç*, organitzat pel club Parc L'Elia i jugat en el terreny del club ADAEC de Benissanó, en el que la nostra jugadora Mari Carme Martín va quedar la primera en categoria femenina i en categoria masculina Amadeu, Tàrsilo i Redondo varen quedar primer, segon i tercer respectivament.

En el joc de *Birles*, el dia 5 de Juliol, es va celebrar el *IV Trofeu de Birles*, organitzat pel nostre club i patrocinat pel M. I. Ajuntament de Burjassot, en el que varen participar clubs de Benissanó, L'Elia, La Pobla de Vallbona i Castellar-Oliverar, així com gran nombre de jugadors aficionats de Burjassot, Benimamet i Benicalap.

Durant el més de Setembre l'equip va participar en varis encontres de *Birles*. El dia 3, en el trofeu *Birles Playa* de la Malvarrosa, organitzat per la FJETCV i patrocinat per l'Ajuntament de València; el dia 4, en el trofeu local de Benissanó; el dia 11, en el trofeu de promoció festes de Ribarroja, en el que Amadeu va quedar campeó; i el 24, en un curset celebrat en el passeig de la Pechina, organitzat per les Escoles Deportives Municipals de València, en el que varem rebre un diploma acreditatiu de la nostra participació.

CONVOCATÒRIA

L'Entitat Cultural El Piló ha convocat, com tots els anys i este ja és el XXV, un Concurs Nacional de Pintura, que poc a poc va guanyant prestigi en el món de l'Art pictòric.

Els premis a otorgar són tres, el de El Piló, el de la CAM i el de l'Ajuntament de Burjassot..

Els quadres admesos al Concurs estaran exposats en el local social del 14 al 28 d'Octubre, abds inclosos, de 19 a 21'30 h els dies laborals i de 19 a 21 h. els festius

NOTICIES

CURSOS

Han quedat oberts els cursos 2004-05 que tots els anys impartix El Piló en el seu local i que son:

Curs de Dansa Valenciana els dilluns, Curs de Rondalla els dijous i Curs de Tabal i Dolçaina els dimecres

La matrícula és debades i el preu per curs és de 65 € individual i 55 € en grups de 5 o més alumnes i es farà efectiu en dos pagaments a principi i a mitat del curs.

Per a més informació en el teléfon 963638418 (en hores de comerç) i en el local social els dimats a partir de les 21 hores.

DANSA

El Grup de Danses El Piló ha fet les següents actuacions:

El dia 17 de Setembre en el carrer Joan Batiste Riera.

El dia 19 de Setembre en la baixada de Sant Roc.

El dia 22 de Setembre en el Palau de la Música de València.

El dia 30 de Setembre dansà a la Verge de la Cabeça.

En estes actuacions ha estat acompanyat per Tabal i Dolçaina.

CANT D'ESTIL

Els cantadors de Cant d'Estil d'El Piló actuaren el dia 17 de Setembre en el carrer Joan Batiste Riera, i el dia 22 de Setembre en el Palau de la Música, de València

RONDALLA

La rondalla Sernader's, d'El Piló, va tocar el dia 17 de Setembre en el carrer Joan Batiste Riera i el dia 22 de Setembre en el Palau de la Música, en un concert a benefici de l'Associació per a la lluita contra les enfermetats del renyó.

